

REGLUGERÐ

um notkun og bann við notkun tiltekinna eiturfena og hættulegra efna.

Dráp loðdýra og skordýra.

1. gr.

Loðdýr má eigi deyða með cýansamböndum (blásýru og söltum hennar) eða með strykníni.

Skordýr má því aðeins veiða og deyða með cýankalíum, að efnið sé stept í gifslag í glasi. Í hverju glasi mega í mesta lagi vera 50 g af gifssteypunni.

Böðun sauðfjár.

2. gr.

Heimilt er að selja á frjálsum markaði hexacíð (lindan), sem sérstaklega er ætlað til þess að eyða óþrifum í sauðfé við böðun, enda þótt styrkleiki efnisins sé meiri en 2% (w/w eða Ww/v), sbr. lista II og III við lög um eiturfeni og hættuleg efni. Á ílátum skulu vera notkunarreglur á íslenzku, varnaðarorð og fyrirmæli um þvott og hreinsun íveruklæða þeirra, er baða, svo og leiðbeiningar um förgun ílátanna.

Málning og litir.

3. gr.

Arsenmagn í lit til notkunar í málningu, sem seld er á frjálsum markaði, má ekki vera meira en 1 mg í hverju g af litnum þurrum eða meira en 1 mg í 1.5 g af litnum fullbúnum til notkunar. Arsenmagn má þó vera meira í lit, sem notaður er við listmálun eða í málningu á skip neðan sjávarborðs.

Antímon-, arsen-, blý- og kvikasílfurssambönd má því einungis nota til litunar eða málningar leikfanga, að eigi sé meira magn en 0.4 mg af arseni eða kvikasílfri eða 5 mg af antímoni eða blýi í því magni litar eða málningar, er áborin hylur 100 cm² flöt. Ákvæði þessi taka þó eigi til kvikasílfurssúlfíðs (zinnóber) og antímon-súlfíðs.

Heimilt er að nota baríummetabórat í málningu, sem seld er á frjálsum markaði.

Varnir gegn fúa í vefnaði og trjávöru.

4. gr.

Arsen- og kvikasílfurssambönd má einungis nota til þess að varna fúa í vefnaði svo sem segldúk, ábreiðum og tjöldum, og í trjávöru, svo sem borðum, bitum, fjöllum og listum, sem ætluð eru til að nota utanhúss. Á ílátum um arsen- og kvikasílfurssambönd, sem notuð eru til þess að varna fúa og seld eru á frjálsum markaði, skulu vera leiðbeiningar um notkun, svo og áminning til seljanda um að benda kaupanda á, hverjum takmörkunum notkun efnanna er háð.

Tetraetýlbly í benzíni.

5. gr.

Tetraetýlbly má blanda í benzín, sem selt er á frjálsum markaði, ef það er lítað sérstaklega og öðru vísi en benzín eða annað eldsneyti, er ekki inniheldur tetraetýlbly. Benzíngeyma, tunnur og brúsa, sem hafa að geyma benzín, er inniheldur tetraetýlbly, skal merkja þannig: „Bly-benzín: Má einungis nota á benzínhreyfla til eldsneytis.“

Fegrunar- og snyrtiefni.**6. gr.**

Fegrunar- og snyrtiefni eru hrein efni, efnablöndur eða aðrar efnasamsetningar, sem borin eru á, núðið er á, dyft (púðrað), úðað eða á annan hátt er dreift á líkama manna eða líkamshluta í þeim tilgangi að verja, hreinsa eða fegra og gera meir aðlaðandi en ella eða til þess að breyta útliti líkamans eða líkamshluta í öðrum tilgangi.

Fegrunar- og snyrtiefni mega hvorki innihalda **antímon-, arsen-, blý- eða kvikasilfurssambönd, né þau leysiefni í flokki hættulegra efna, sem talin eru á lista IV A** (sjá þó 4. málsg. r.). Enn fremur mega **parafenýlendíamín, paratólúylendíamín, tetraklóretan og tetraklórmétan ekki vera í fegrunar- og snyrtiefnum.**

Eigi má nota til hárfvotta þau leysiefni í flokki **hættulegra efna, sem talin eru á lista IV A.** Sama gildir um **tetraklóretan og tetraklórmétan.** Á ílátum um **dibrómetan, diklóretan (1,2-diklóretan), tetraklóretýlen og triklóretýlen** skal þess enn fremur sérstaklega getið, að efnin megi ekki nota til hárfvotta.

Fegrunar- og snyrtiefni, sem notuð eru til þess að lakka neglur eða fjarlægja lakk af nöglum mega innihalda þau leysiefni, sem greinir á lista IV A, enda skal eigi láta efnin (vökvar) úti í meira magni en nemur 50 ml.

Klóróform í tannkremi og sælgæti.**7. gr.**

Í tannkremi má vera allt að 4% (w/w) af klóróformi og í sælgæti má vera allt að 2% (w/w) af efninu. Skylda má framleiðendur til þess að láta getið á umbúðum, hve mikið klóróform er í nefndum varningi.

Úðunarílát („spray-brúsar“).**8. gr.**

Úðunarílát mega ekki innihalda þau leysiefni, sem greind eru á lista IV A.

Hegning og viðurlög.**9. gr.**

Um hegningu og viðurlög fyrir brot á ákvæðum þessum skal fara samkvæmt 22. gr. laga um eiturefni og hættuleg efni.

Gildistaka.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 16. gr. laga um eiturefni og hættuleg efni og öðlast þegar gildi.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 9. júlí 1971.

Eggert G. Þorsteinsson.

Páll Sigurðsson.